

De drieledige mens – Hugo Pronk

Het hoofd, zenuw en zintuig: de wereld komt naar binnen en is daar nog een keer.

De ledematen raken de wereld aan en veranderen de wereld.

Er is een tegenstelling die bijgevolg een probleem kan worden.

De ademhaling-bloedsomloopsmens kan bemiddelen maar moet dat doorgaans leren.

Voorstellen, voelen en willen in relatie tot zenuw- , ritmische - en stofwisselingsprocessen – Wouter Kamphuis

In de *Kernpunten van het sociale vraagstuk* worden we aangespoord om de drieledigheid van het menselijke lichaam goed te leren begrijpen. De denkwijze die we daarbij ontwikkelen, is namelijk dezelfde als de denkwijze die we nodig hebben om het sociale organisme te kunnen begrijpen. Tijdens mijn bijdrage gaan we eraan werken, ons deze denkwijze eigen te maken.

“Elk ideaal is kiem voor een toekomstig natuurproces; elk natuurproces is vrucht van een geestelijk proces uit het verleden” - Heidjer Reetz

Ik zal tijdens dit seminar het bewustzijn verdiepen van wat eigenlijk leven is. Daarop voortbouwend onderzoeken we hoe het sociale leven en het drieledige wezen van de mens op de aardenatuur werken.

Veel wetenschappers geloven, dat vóór het leven in de evolutie begon, de ontwikkeling van het universum alleen een natuurkundig proces was. Ze geloven dus dat het leven uit de dood ontstaan is. Nu bestaan er echter vele fenomenen die het tegendeel aannemelijk maken: het universum was aanvankelijk een groot, omvattend levensproces, waarin zich door individualisering sterfelijk leven ontwikkelde. Deze fenomenen zullen we beschouwen.

Dan zullen we verder onderzoeken,

- Wat de afzonderlijke mens met zijn sterfelijke leven tegenwoordig in en voor het levensproces van het universum betekent,
- Hoe hij daarin staat en
- Waardoor hij dit levensproces positief of negatief kan beïnvloeden.

Tenslotte zullen we de *bemiddelende opgave van het sociale leven* tussen enerzijds het oorspronkelijke leven van kosmos en natuur en anderzijds het geestelijke leven van de toekomst, beschouwen.

Ik zal gedurende mijn bijdrage deze keer niet meer zuivere begrippen op de voorgrond zetten, maar waarnemingen van de geestesonderzoeker Rudolf Steiner. Wie deze waarnemingen alvast bestuderen wil, kan zich aan de hand van Steiners voordrachten van 6 augustus tot en met 11 september 1920 (GA 199) voorbereiden. In het bijzonder in de 12^e, 13^e en 14^e voordracht worden de wisselwerkingen tussen de natuur, het sociale organisme en de toekomstige aarde meegedeeld.